

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Ch. T. N.**, zast. advokátem Mgr. Petrem Václavkem, se sídlem AK Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 9. 2019, č. j. 15 A 186/2016 – 37,

t a k t o :

Kasační stížnosti s e odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o povolení trvalého pobytu.

[2] Žalobce pobývá na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání s platností od 16. 9. 2005. Dne 20. 7. 2015 podal žádost o povolení trvalého pobytu. Správní orgán z cizineckého informačního systému zjistil, že žalobce je evidován v informačním systému smluvních států (SIS) jako nežádoucí cizinec; z výpisů z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky bylo zjištěno, že manželka a nezletilá dcera žalobce mají na území České republiky povolen od roku 2013 trvalý pobyt; stěžovatel uzavřel manželství ve Vietnamu v roce 2012; dcera se narodila v roce 2013 a má vietnamské občanství.

[3] Žalobce byl na základě rozsudku zemského trestního soudu ve Vídni ze dne 2. 7. 2010 odsouzen k 21 měsícům odnětí svobody, z toho k 7 měsícům nepodmíněně a k 14 měsícům podmíněně se zkušební dobou 3 roky za to, že z České republiky dovezl do Rakouska marihuanu o hmotnosti 7 260 g obsahující minimálně 866 g čisté látky delta-9-THC.

[4] Žádost o vydání povolení k trvalému pobytu byla žalobci zamítnuta z důvodu jeho zařazení v systému SIS.

[5] V žádosti o přiznání odkladného účinku žalobce především poukazuje na právo na spravedlivý proces a odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že je třeba vyvažovat újmu, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku ve vztahu k újmě třetích osob; poukazuje na to, že nepřiznáním odkladného účinku by došlo k podstatnému omezení jeho práv, především práva na spravedlivý proces, neboť by nemohl setrvat na území České republiky do skončení řízení; zde odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 7 As 26/21009, podle něhož realizace vyhoštění v průběhu odvolacího řízení zásadně fakticky oslabuje možnost cizince uplatňovat svá práva, neboť jej nutí vést odvolací

řízení na dálku a tedy pouze prostřednictvím svého zástupce či písemně. Dle stěžovatele by přiznání odkladného účinku nemohlo nijak působit vůči jiným osobám. K podmínce možného ohrožení veřejného zájmu zdůrazňuje, že nepostačuje pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, musí se jednat o důležitý veřejný zájem. Dle stěžovatele by pobyt na území České republiky nepředstavoval riziko zakládající rozpor s důležitým veřejným zájmem. Nepřiznání odkladného účinku by naopak dle stěžovatele znamenalo nepřiměřený zásah do jeho života. Na území České republiky žije již 13 let, strávil zde většinu svého dospělého ekonomicky aktivního života; podílel se na prosperitě země, platil daně a nezatěžoval nijak sociální systém; řádně zde vychovává dceru a je již zcela integrován do české společnosti. Uznává, že se v minulosti dopustil v Rakousku zavrženíhodného jednání, svého jednání však lituje, odpykal si za ně trest a již několik let žije spořádaným životem; nadto tento čin se stal před více než 10 lety. Uvádí, že se nachází v situaci, kdy mu bezprostředně hrozí odcestování ze země, kde má rodinu, práci a veškeré zázemí, do Vietnamu, kde toto zázemí nemá. Nepřiznání odkladného účinku by znamenalo fatální zásahy do osobního, rodinného, i pracovního života.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolomuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny.

[10] Zamítnutím žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu není nijak dotčeno právo stěžovatele pobývat na území České republiky na základě jeho dosavadního pobytového oprávnění. V řízení o neudělení povolení k trvalému pobytu jde z povahy věci o méně intenzivní zásah do práv stěžovatele, než v případě rozhodnutí o zrušení povolení. Se zamítnutím žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu není spojena bezprostřední povinnost opustit území České republiky, byť to stěžovatel tvrdí. Odkazovaná judikatura, kterou stěžovatel na podporu své žádosti uvádí, není přílehavá. V daném případě totiž stěžovateli nebylo odňato dosavadní pobytové oprávnění. Tím se nyní posuzovaná věc liší od případů, kdy rozhodnutí o správním vyhoštění, případně o odnětí stávajícího pobytového oprávnění z důvodů, u nichž je patrné, že daný cizinec má malou šanci získat jiný typ pobytového statusu na území České republiky, mají bezprostřední následek v podobě povinnosti cizince území České republiky opustit (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100.)

[11] Nepřiznání nejvyššího pobytového oprávnění na území České republiky nevyklučuje zachování stávajícího pobytového statusu; stěžovateli byla zamítnuta žádost o trvalý pobyt na území České republiky; k odnětí, resp. zániku jakéhokoli oprávnění k pobytu nedošlo. Pobytový status stěžovatele by se tedy nezměnil ani v případě, že by byl odkladný účinek kasační

stížnosti přiznán, neboť jeho přiznání, které má za následek dočasné navrácení do právního stavu před právní mocí žalobou napadeného rozhodnutí, by s ohledem na povahu věci nemohlo mít za následek vznik nebo obnovení jiného oprávnění stěžovatele k pobytu na území České republiky, než kterým již stěžovatel disponuje.

[12] Nejvyšší správní soud po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a stěžovatelem tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky rozsudku krajského soudu či žalobou napadeného rozhodnutí pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na jeho procesních právech ani na jeho právu na respektování soukromého a rodinného života. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku.

[13] Nejvyšší správní soud se shora uvedených důvodů podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[14] Nejvyšší správní soud dodává, že usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. října 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu